

І чужому навчаюсь,
І свого не чурайтесь...
Т. ЦЕВЧЕНКО

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07305
434-0287
434-0807
УНСюю: 435-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
Барклі 7-4125
УНСюю: Барклі 7-5337

РІК LXXII. Ч. 36. ДЖЕРСІ СІТИ-НЬО-ЙОРК, ЧЕТВЕР, 25-го ЛЮТОГО 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 25, 1965 No. 36. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 24-го лютого 1965 р.

В АМЕРИЦІ

РОБІТНИЦТВО ПРОТИ ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА
за те, що воно поборює урядовий законопроект про шпитальну опіку над старшими особами в рамках соціального забезпечення. Виконна Рада Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій на нарадах в Бел Гарбурі на Флориді гостро виступила проти Американського Лікарського Товариства за те, що воно знов старастся не допустити в Конгресі до ухвалення закону, який давав би безплатну шпитальну опіку всім тим, що є членами соціального забезпечення і скінчили 65-й рік життя. Лікарі видають мільйони доларів на поборювання урядового проєкту і внесли свій власний законопроект, який має більше обіцянок ніж дійсної допомоги старшим особам — твердять робітники.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НАПМЕНУВАВ ЧЛЕНІВ КРАПОВИХ МІСТЕЦЬКОЇ РАДИ, яку очолює Роджер Р. Стівенс — бродвейський режисер і дорадник Президента в справі містечка. Далі члени Мистецької ради: скрипаль Ісаак Стерн, композитор і диригент Леонов Бернштейн, хореограф — Агнес Деміл, актор Грегори Пек та інші визначні мистці. Ця номінація мала таку передісторію: В Сенатській комісії велися перелікування в справі законопроекту про заснування урядом підтримуваної мистецької фундації. Сенатор-республіканець із Нью-Йорку Джейкоб Джейвіс нарікав на те, що Президент досі навіть не наймає членів Мистецької Ради. Незабаром принесли список із членами Ради до залу перелікування.

АФП — КІО ЗА \$2-МІНІМАЛЬНУ ПЛАТНІЮ І ЗА 35-ГОДИННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ. Виконна Рада Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій на конвенції в Бел Гарбурі на Флориді домагались збільшення мінімальної платні за годину праці із \$1.25 до \$2 і зменшення годин праці в тижні з 40 до 35. Далі домагання цієї найбільшої робітничої організації такі: поширення закону про справедливі умови праці на дальших 10 000 000 робітників та збільшення платні за надзвичайні години праці, за яку тепер платять півтора разу, а мали б платити подвійно. Голова АФП — КІО Джордж Міні заявив, що збільшення заробітної платні не є мрією, воно є в рамках боротьби проти вбогости.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ПАРТІЯ НЕ СМІЄ СКЛАДАТИСЯ З САМИХ ТІЛЬКИ АНГЛО-САКСІВ, казав Чарльз Е. Персі на зборах молодих республіканців у Вашингтоні. Він казав, що республіканці не можуть обмежуватися до білих протестантів, і мусять бути притягуючою силою для негрів і американців чужого походження та інших, так званих меншостевих груп. Те саме підкреслювали й інші старші промовці: конгресмен Джеральд Р. Форд, провідник республіканської меншости в Палаті та асистентка голови Крайового Республіканського Комітету п-і Пет Гюар.

ЧИСЛО РОБІТНИХ СИЛ В 1970-МУ РОЦІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ НА 86 000 000, а в 1980-му році — 101 400 000. В 1964-му році робітничі сили в цій країні було 77 000 000, а в 1960-му році — 73 000 000. Від 1961-го до 1970-го року число робітничих сил збільшилося на 17,7%, а від 1971-го до 1980-го року передбачають збільшення на 17,9%. Коли число робітничих сил від 1964 до 1980 року має збільшитися на 24 000 000, то це значить, що кожного року треба б створювати по півтора мільйона нових вартатів праці, щоб могли дістати працю ті, що кінчають школи і виходять на ринок праці. Коли б мало бути зменшене число безробітних, то треба б ще більшого числа нових вартатів праці.

У СВІТІ

У ДАМАСКУ, СТОЛИЦІ СІРІЇ, ПОВІСИЛИ ПУБЛІЧНО американського громадянина 37-річного Фаргана Аттасі, родом сирійця, засудженого кілька днів тому на смерть разом з майором Абдель Муен Гакімі, за ніби-то шпигунську роботу для Америки. Секретаря американської амбасаді Востера Сновлена і його секретарку, які ніби мали контакти з отими сирійцями, виділено. Сирійський уряд відмовився визнати за Фарганом Аттасі американське громадянство і не допустив до нього представників амбасаді ЗДА аві американського адвоката, Майора Гакімі розстріляли.

БРИТАНІЯ ЗАПРОПОНУВАЛА, ЩО ВОНА ГОТОВА ПРИЗНАЧИТИ СВОЇХ 6 КУРЕНІВ піхоти до збройної сили Об'єднаних Націй, яка мала б за завдання зберігати мир у загрозлених воєнними діями країнах. Британський пропозицію зроблено у "Білій Книжці", яка обмірковує взагалі оборонну стратегію Британії та формулює в цій справі становище соціалістичного уряду Британії.

ДО ІЗРАЇЛЮ ПРИБІДУ В ЦЬОМУ ТИЖНІ АВЕРЕЛЛ ГАРРИМАН, доцента заступник державного секретаря, тепер "похідний амбасадор" Америки. Цю його подорож пов'язують з загрозеною ситуацією на Середньому Сході внаслідок посиленої протизіраїльської кампанії з боку Єгипту, Сирії й інших арабських країн. Єгипет посилює цю кампанію особливо після того, як Західна Німеччина призначила Ізраїлеві 80-мільйонний кредит на закупівлю важкої зброї.

ІНДОНЕЗІЙСКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУКАРНО СКАСУВАВ СВОБОДУ ПРЕСИ. У своїй промові до Спільних індонезійських журналістів з нагоди 19-річчя, заявив Сукарно, що допускається тільки та преса, яка підтримує "революцію". Тому він закрив всі антикомуністичні часописи в Індонезії та розз'яв антикомуністичну організацію.

КНЯЗЬ ВІНДЗОРУ ПРИХВАД ДО ЛОНДОНУ НА ЛІКУВАННЯ ОКА. Князь Віндзор, колишній король Едвард VIII, живе постійно в ЗДА і рідко приїздить до Англії, бо його дружини, колишньої розведенної пані Сімпсон, задля якої він зрікся престолу, не приймають на королівському дворі. Тепер він прибув разом із своєю дружиною, щоб порадитися з сестрою Стюарта Едлера, хірурга-окуліста королеви Єлизавети, яка є братицею князя. Князь Віндзора будуть оперувати.

МАРШАЛ РОДІОН МАЛІНОВСКИЙ, СОВЕТСКИЙ МІНІСТЕР ВІСЬКОВИХ СПРАВ, ВИГЛОСИВ військову промову на церемонії в Москві в честь 47-ліття створення советської армії. Маліновський назвав політику ЗДА у В'єтнамі "нечуваною агресією" з погрожуваннями, що та політика "може розпалити велику війну". Водночас він використав нагоду для табування Хрущова, якому він сам завдав свою кар'єру, закінчивши Хрущова "суб'єктивізм, прийняття раптових рішень та викрикування про советську збройну силу". Але за іменем Хрущова не назвав.

НІКІТІ ХРУЩОВУ ПРИДІЛЕНО В МОСКВІ 3-ТИЖЕННЕ ПОМЕЩАННЯ в новому мешкальному домі недалеко Кремля. Крім того він має свою "дачу" в селі Усово, за 24 миль від Москви. Заборондним журналістам заявляють офіційні чинники: "Нікіта Сергійович є приватною особою, може робити, що йому подобається, ми не зацікавлені його діями і не знаємо, де він перебуває".

Головний редактор „Свободи“ Антін Драган виїхав до Риму й інших столиць Європи

Подані у вчорашньому числі „Свободи“ повідомлення про урочистості інсталяції Кардинала Йосифа Сліпого й інших найменованих Папою Павлом VI-м кардиналів були передані в Рим телефонічно головним редактором „Свободи“ Антоном Драганом, який виїхав в четвер 18 лютого ц. р. літаком до Риму, щоб репрезентувати наш щоденник на урочистості інсталяції Кардинала Йосифа Сліпого, що відбулася в понеділок 22 лютого, та під час консисторії Кардиналів, призначеної на четвер 25 лютого і поінформувати безпосередньо широку громадську „Свободи“ про ці події. З Риму ред. А. Драган виїде до Німеччини, де між іншим відвідає українські осередки у Мюнхені, і звідти до Парижу і Сарселю у Франції та до Лондону в Англії. Подорож ред. А. Драгана триватиме приблизно два тижні.



Ред. Антін Драган

АФП-НІО проти Американського Лікарського Товариства

Бел Гарбур, Флоридя. — Виконна РАДА Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій, яка відбулася тут річні наради, опублікувала гостру заяву проти Американського Лікарського Т-ва, в якій каже, що організовані лікарі знов стараються завдати смертельний удар тому законопроекту, який передбачає шпитальну опіку тим всім старшим особам, які поминали 65-й рік життя, і згідно із проєктом, мали б правити на безплатну шпитальну та домашню опіку в часі недуги, бо кошти лікування покривало б соціальне забезпечення. АФП — КІО підтримує урядовий законопроект. Недавно през. Джансон закликав американське громадянство підтримати зусилля уряду, щоб ще на цій сесії Конгресу схвалити закон про медичну опіку згідно із проєктом Кінга — Андерсона. Цей проєкт передбачає 60 днів шпитальної опіки для недужих пенсіонерів; 60 днів лікування після виходу із шпиталю та безплатні такі лікувальні засоби, як переслідування рентгеном та лабораторійні дослідження.

КУК покинув окрему комісію для розгляду свого становища в справі контактів з Україною

Вінніпег. — Український тижневик „Канадський Фармер“ з 20 лютого ц. р. подає такі інформації у зв'язку із „Становищем КУК в справі контактів з Україною“. „В п'ятницю 12 лютого відбулася нарада Президії та Ради КУК, на якій були подані інформації про дотеперішню діяльність КУК, зокрема про створення окремого Комітету з представників складових організацій КУК і преси в Торонто для розглядування та обговорення недавнього видання „Становища КУК до контактів з Україною“.

Президія КУК скликала ширшу нараду членів Ради КУК та представників преси з метою поінформувати їх про діяльність цієї громадської організації за минулих кілька місяців та виявити плани такої діяльності на найближче майбутнє. Найбільше уваги присвячено на нараді справі виданого недавнього „Становища КУК до контактів з Україною“, а ексекютивний Директор КУК, п. В. Кохан, реферує цю справу, заявив, що заіснувало неспоро-

зуміння та, що виникає потреба ближчого пояснення чи коментаря в справі цього документу „Становища“. В зв'язку з тим — повідомлено присутнім на тих сходах, що недавно відбулася нарада представників організацій і преси в Торонто, на якій був присутній Президент КУК о. д-р В. Кушнір. Однак, аж до одержання повного протоколу з цієї наради Екзекютив КУК не подає інформації як про самий перебіг наради так і про завдання цього комітету.

З інших джерел довідуються, що покинаний до життя комітет має переглянути точну виданий документ Президії КУК п. н. „Становище КУК до контактів з Україною“ та вислід цього переглядання передати на руки Президії з відповідними рекомендаціями. Праця цього комітету повинна тривати до дня 8 березня і до того часу узгоджено не подавати жодних заяв чи весті дискусії, полеміки в пресових органах поодиноких складових організацій КУК“.

Заповіджені в Нью-Йорку дві доповіді не відбулися внаслідок конфлікту з приватними на залі

Нью-Йорк. — В неділю 21-го лютого ц. р. мали відбутися в Нью-Йорку, в залі Сентрал Плейс при 2-й Евемі спонсоровані 26-ма громадянами доповіді ред. Романа Ільницького й ред. Осипа Зінкевича на тему „Зв'язки з Україною і їх значення для українського визвольного процесу“. При вступі в актовий зал — при чому багатьох приватних осіб не пустили на залу з уваги на її подвійну пошану — проф. І. Паливода покликав в імені організаторів президію в особах п.п. Миколи Степаненка, дир. Поспата Гіряка, д-ра Всеволода Голубничого, Євгена Федоренка і Ростислава Хом'яка. Однак більшість приватних спротивилася такій пропозиції. Відклик М. Степаненка до існуючого закону про збори, скликувані окремими Комітетами, не мав успіху, і на внесок п. Лева Фугали, серед метушлив біля мікрофону, обрано президію у складі п.п. мгра С. Лозинського, як голови зборів, ред. В. Ковалю, інж. Ярка і мгра Левея. Мгр С. Лозинський запропонує до слова доповідачів ред. Р. Ільницького і ред. О. Зінкевича та заповів, що промовлятиме також д-р Петро Мірчук. Однак названі перші обидва доповідачі відмовилися виступати при такій президії, а ред. Р. Ільницький проголосив, що скликає організаціями доповіді нараду закрити, після чого організатори наради покинули залу. Короткі промови виступили д-р П. Мірчук і ред. В. Коваль: з коротким словом виступив також п. Ігнат Білунський, як секретар УККА. Прийнято резолюції, відчитані д-ром М. Чирковським, в яких підтримано становище УККА в справі контактів з висланими комуністичного режиму. Збори закінчилися відпіванням „Не пора“. Прийнято на залі поліція не бачила причин до втручання.

СССР ПІДТРИМУЄ ФРАНЦІЮ ЩОДО КОНФЕРЕНЦІЇ У СПРАВІ В'ЄТНАМУ

Париж. — Советський Союз прислав до становища французького президента де Голля, щоб скликати нову міжнародну конференцію в Женеві для мирного поладження справи В'єтнаму. Де Голль вперше публічно виступив з ідеєю такої конференції і проти продовження війни в Південному В'єтнамі проти комуністичних партизанів 29 серпня 1963 року. Становище Советського Союзу з'ясував де Голль в мильній вісторок 23 лютого ц. р. советський амбасадор Сергій Віноградов на 20-хвилинній аудієнції, за яку він, Віноградов, старався. За газетними повідомленнями також Північний В'єтнам бачив, що радю погодився б на таку конференцію, вбачаючи в ній можливість мирним шляхом збільшити шанси комуністичного В'єтнаму, оскільки Південного. Де Голль бачив, що мас на увазі з'єднання В'єтнаму. Його комуністичної і вільної частини, „нейтральним“ коаліційним урядом. Північно - в'єтнамський диктатор Го Чі Мінг бачив, що погоджується на таку концепцію, яка означає, що у випадку поширення першої війни проти південно - в'єтнамських партизанів — була б не тільки знищена вся відбулася північно - в'єтнамської економіки, зокрема був би знищений північно - в'єтнамський промисел, але В'єтнам був би залитий комуністичним китайським військом, чого всі в'єтнамці лякаються.

Кардинал Йосиф Беран до Праги не вертається

Ватикан. — У зв'язку із звільненням чеськими комуністами архієпископа Праги Йосифа Берана і прибуття до Риму в п'ятницю 19 лютого ц. р., у ватиканських колах стверджують, що в теперішній ситуації його поворот — після прийняття ним кардинальської почесної до комуністичної Чехословаччини виключений. Кардинал Йосиф Беран був в'єтнамський концентративний табір після окупації Праги Гітлером і потім уже за комуністичного режиму перебував у ув'язненні понад 15 років, починаючи від червня 1949 року. В жовтні 1963 року він був звільнений, але із заборони виїжджати із ЧСР і комуністичної влади. Після виїзду Кардинала Берана до Риму, Папа Павло VI призначив апостольським адміністратором Праги Франтишка Томашека. Кардинал Беран задержує титул архієпископа Праги, але можливість його повернення залежатиме від майбутніх взаємин між Ватиканом і комуністичним урядом ЧСР.

Кореспондентка „Геральд Трібун“ відвідала Український Американи

Нью-Йорк. (РСГ). Дня 12-го лютого ц. р. кореспондентка „Геральд Трібун“ пані Гартман фільмувала з будинку Українського Інституту Америки колишні приміщення Інституту Інженерів Електрики й Електроніки, яке змістилося при 79-й вулиці, через дорозу від У. І. А. Саме тепер два будинки з року 1890 закупив А. Кампанья і син за суму 2,5 мільйона доларів та перебудували демонтаж цих будівель. На місці цих старих архітектурних пам'яток мавало збудувати 25-ти поверховий люксовий апартамент. Протести преси та організації, щоб ці будинки зберегти за огляду на їх архітектурну цінність не дали успіху. Пані Гартман, яка фотографувала ці будівлі, в процесі розбирання, турбувалася також і додемо Українського Інституту Америки, що його в Нью-Йорку вважають також за архітектурний „лендмарк“.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Архієпископ Кир Іван Бучко відправив у Римі Літургію за переслідувану „Церкву в катакомбах“

Рим (УІП). — На празник цардо, Префект Конгрегації Пошви Пресвятої Богородиці в чудотворній місцевині Лорд дня 11 лютого 1965 року, Віпреосвященний Архієпископ Іван Бучко відслужив в соборі — Пресвятої Богородиці в Римі — Свята Марія Маджоре — Божественну Літургію за переслідувану Церкву в катакомбах. На Службі Божій був присутній кардинал Пі-

Кардинал Йосиф Сліпий одержить до своєї диспозиції грецьку церкву св. Атаназія в Римі

Рим (УІП). — Римський щоденник „Ль Мессаджеро“ з дня 12 лютого ц. р. подає неофіційний список римських церков, що їх одержать нові кардинали під час консисторії дня 22 ц. м. як свої титулярні. Це є старинний звичай, що при номінації кардиналів одержують до своєї диспозиції одну з церков Риму, чи найближчої околиці. Походить він ще з тих давніх часів славої комунікації, коли спів-участ у верховному владі Вселенської Церквою можна було поручити лише особам, які проживали недалеко й кожночасно могли прийти до Ватикану. Тимто в'єтнамських збройних сил, генерал Нгуєн Хан, став „похідним амбасадором“ та в першу чергу виїде до Нью-Йорку, щоб на терені Об'єднаних Націй представити докази, як Північний В'єтнам активно заангажований у війні комуністів проти південно-в'єтнамського режиму.

Зайняли до неї також радо й часті останні наші два митрополити, Кир Андрій і Кир Йосиф. Одну з перших торжественних Служб Божих та виступ нових грецьких священників відслужив архієпископ Кир Йосиф по повороті з Сибіру саме в тій доріжці українців церкви.

Подано листу двадцять трих церков для нових кардиналів (з цього дев'ять папських і три „вільні“), італійський часопис подає на перших місцях Верховного Архієпископа Йосифа Сліпого.

Для 79-літнього еспанського владки Кир А. Геррера не передбачено ще перекладу, бо ледви чи зможе він з уваги на своє слабе здоров'я прибути на консисторію до Риму. Знов три патріархи, найменовані кардиналами як згодуються газети, не одержать надання у Римі, але задержать лише титули своїх патріархських соборів.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

МАРІ ЛІТВИНЕНКО-ВОЛЬГЕМУТ — СІМДЕСЯТЬ

Оперовий артистці Марії Литвиненко-Вольгемут сповнилося — 70 років. Своєю працею вона розпочала ще в музично-драматичному театрі Миколи Садовського, а Шевченкову „Катерину“ піднесла до рівня світових трагічних жіночих образів вже при початкових кроках на сцені. Миласька співачка Мерседес Капір сказала про Марію Литвиненко-Вольгемут: „Жагуха діпринка — то співачка квітка України, землі — вокальної конкурентки Італії“ („Радянська Україна“ з 7 лютого).

МІШКАНЦІ ПОЛТАВИ П'ЮТЬ НАПСТАРОВАНИШУ ВОДУ

Радіоактивні елементи — в гелій та аргон розчинені в товщі підземної води, допомогли вченим створити своєрідний годинник, по якому легко встановити вік води.

Д. Айзенгавером. Була вона рада, коли довідалася, що дим УІА є власністю фундації і що не буде проданий за словами кореспондентки „нищителям архітектури“.

На закінчення зустрічі кореспондентка „Геральд Трібун“ одержала від директора Українського Інституту Америки п. Юліана Ревая кілька „фунтів“ англійської літератури про Україну та про Шевченка.

грецької Колегії-семінарії заснованої ще 1577 р. Вже від тих давніх часів студувало в ній багато українських студентів богослов'я, аж доки 1897 р. не засновано окремої української семінарії в Римі. Більша частина наших Кардиналів і Г а л и ц ь к и х митрополитів не колишні питомці тої колегії, що навіть довший час носила назву: грекоруської, бо католицьких студентів візантійського обряду — участь у верховному владі було обмаль у порівнянні до українських.

Зайняли до неї також радо й часті останні наші два митрополити, Кир Андрій і Кир Йосиф. Одну з перших торжественних Служб Божих та виступ нових грецьких священників відслужив архієпископ Кир Йосиф по повороті з Сибіру саме в тій доріжці українців церкви.

Подано листу двадцять трих церков для нових кардиналів (з цього дев'ять папських і три „вільні“), італійський часопис подає на перших місцях Верховного Архієпископа Йосифа Сліпого.

Для 79-літнього еспанського владки Кир А. Геррера не передбачено ще перекладу, бо ледви чи зможе він з уваги на своє слабе здоров'я прибути на консисторію до Риму. Знов три патріархи, найменовані кардиналами як згодуються газети, не одержать надання у Римі, але задержать лише титули своїх патріархських соборів.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

МАРІ ЛІТВИНЕНКО-ВОЛЬГЕМУТ — СІМДЕСЯТЬ

Оперовий артистці Марії Литвиненко-Вольгемут сповнилося — 70 років. Своєю працею вона розпочала ще в музично-драматичному театрі Миколи Садовського, а Шевченкову „Катерину“ піднесла до рівня світових трагічних жіночих образів вже при початкових кроках на сцені. Миласька співачка Мерседес Капір сказала про Марію Литвиненко-Вольгемут: „Жагуха діпринка — то співачка квітка України, землі — вокальної конкурентки Італії“ („Радянська Україна“ з 7 лютого).

МІШКАНЦІ ПОЛТАВИ П'ЮТЬ НАПСТАРОВАНИШУ ВОДУ

Радіоактивні елементи — в гелій та аргон розчинені в товщі підземної води, допомогли вченим створити своєрідний годинник, по якому легко встановити вік води.

Д. Айзенгавером. Була вона рада, коли довідалася, що дим УІА є власністю фундації і що не буде проданий за словами кореспондентки „нищителям архітектури“.

На закінчення зустрічі кореспондентка „Геральд Трібун“ одержала від директора Українського Інституту Америки п. Юліана Ревая кілька „фунтів“ англійської літератури про Україну та про Шевченка.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

"Яструби" й "голуби" в справі В'єтнаму

В американському політичному житті створилися два табори, що їх коментатори називають "яструбами" і "голубами": це ніби символи речників рішучої і гострої та поміркованої і співіснуючої політики у відношенні до комунізму. Цей поділ виявився яскраво під час двократної американсько-кубинської кризи: в квітні 1961 року президент Кеннеді під впливом "голубів" відмовився дати летунську допомогу кубинським революціонерам, внаслідок чого їхній вивід закінчився погромом. Зате в жовтні 1962 року признав слушність "яструбам", що треба енергійно виступити проти влаштування советських ракетних баз на Кубі.

На тлі теперішньої загрозливої ситуації в Південному В'єтнамі знову почався спір між цими двома течіями. Американські "голуби" мають сильну підтримку з боку таких міжнародних сил, як французький президент де Голль, генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант, індійський прем'єр Багдур Шастрі і всі ті, які в ім'я збереження миру радять на поступки комуністам — Москві й Пейпінгу. Вони вярять, що можна досягти з ними компромісу на базі неутралізації В'єтнаму та цілого Півдня Азії. В понеділок минулого тижня закінчив свої кількадесяти відвідини в ЗДА французький міністр закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль, який — твердять газети, — намагався переконати президента Джансона, що існують добрі шанси на переведення нової міжнародної конференції в Женеві з участю СРСР, комуністичного Китаю і Північного В'єтнаму, як контрагентів Заходу задля досягнення компромісової мирної розв'язки проблеми В'єтнаму. Якщо відповісти правді твердження газет, що названий французький міністр не мав успіху у своїх заходах, то це була б добра вістка.

Ось в останньому недільному додатку "Нью Йорк Таймсу" з 21-го п. м., військовий факхівець того щоденника, Генсон В. Болдвін, виступає в імені "яструбів" і доказує точку зору, наскільки безвідповідально була б тепер кожна міжнародна конференція з участю комуністів і якою катастрофою для Америки грозить їй відступ з В'єтнаму та з півдня Азії. У статті "Ми мусимо вибрати, чи піти геть, перемовинувати чи воювати" він рішуче висловлюється за посилення війни проти комуністичних партизанів в Південному В'єтнамі, з докладним орахунок на випадок війни проти Північного В'єтнаму і комуністичного Китаю. Висновок Болдвіна правдивий: угодівство з комуністами не можна заповняти тривкого миру ані в Америці, ані світові, і тільки демонстрація сили можна здобути собі в комуністичних агресорах і в так званих неутралістів пошану.

Нова "відлига"

Опублікована в московській "Правді" з 21-го лютого ц. р. стаття її головного, уже по-хрущовського, Алексея М. Румянцева визначає напрямки культурної політики теперішнього советського режиму в ділянці літератури та мистецтва і водночас встановлює рамки її межі для "творчої свободи" советських літераторів і мистців.

У порівнянні з напрямками літературно-мистецтв. політики Хрущова, який уважав себе за єдинокомпетентного вирішувати справи, навіть і ті, в яких він не визнавався, нові тези компартійного проводу трохи ліберальніші і, здавалося б, відкривають ширші можливості та перспективи для літераторів і мистців, зокрема з молодших генерацій. У згаданій статті Румянцев висловлює такі загальноприйняті у світі твердження: "справжнє творчість можлива тільки в пошуках, експериментах, вільній експресії думок і боротьбі проти стереотипів". Висловлено в статті також засудження не лише адміністративного, але й партійного втручання в справи літератури. Визнає Румянцев навіть право існування "різних шкіл і напрямків, різних стилів і жанрів, протилежних собі і конкуруючих із собою". Перестерігає також автор статті проти спроб накидати літераторам і мистцям аполітичності, що і як вони мають творити і як ставитися до проблем мистецтва і творчості. Не називаючи Хрущова, Румянцев визначив як глупе і шкідливе трактування творчої інтелігенції, як громадян другої класи, і засудив намагання деяких осіб проголосувати себе головними і єдиними авторитетами в справах науки, мистецтва та літератури.

Проголошуючи такі "свободи", сьогоднішні кремлівські ідеологічні керівники підрозуміють водночас дуже рішуче, що всі творчі шукання, експерименти і прямикування мусять базуватися на марксистській філософії діалектичного матеріалізму і на принципах методу соціалістичного реалізму. Ця пригадка свідчить про те, що величкі зміни у советській культурній політиці нема і не буде. Уступаючи під натиском нових творчих сил у літературі, мистецтві та науці і допускаючи сповиди свободи, советський режим тримає над ним постійно батіг партійної доктрини і реалізму, щоб, коли треба, знову загнати мистців і літераторів у казарми казеної творчості. Тому будь-яких підстав покладати якісь надії на цю нову "відлигу" немає.

О. К-й

ПРИТЧІ З НАШОГО ЖИТТЯ

Цінна Перлина
(Мат. 13:45-46)

Людина завжди бажає здобути те, що їй здається найціннішим. Вона має свій ідеал, за який вічно змагається. Одна любить багатство, інша — безтурботне й веселе життя; ще інша кохаться в блискучих речах, як ове золото, срібло та дорогоцінні камені. Але життя доводить, що найціннішим з усіх здобутків є Воля. Це — найшляхетніший і найцінніший дар Божий.

Свявельський купець, про якого говорить Христос у притчі, записав у Матея 13:45-46, шукав перлину, про яку чув від мандрівних купців. Довго розшукував і таки знайшов. Перегородив радістю, що нарешті може мати ту перлину, спровадив увесь свій масток і купив її. Він почував себе щасливим, бо осиг-

нув те, чим серце його жило. Людина протягом історії людства змагається, щоб зберегти свою перлину. Але, діставши її, стає байдужою й легковажною, і скоро її губить. Згубивши, людина знову кладе великі жертви, щоб тільки її назад здобути! А цією перлою є воля!

Дивно, але це істинна правда, що, маючи її, людина забуває про цінність перлини.

Так найдорожчою і найціннішою для твого народу є ця ж сама перлина Воли. Він дорого платив за збереження своєї Воли. Він обороняв її від печенігів, половців і татар. Навіть боровся з християнськими своїми сусідами, щоб зберегти її для себе і для своїх дітей. Але в тому є нещастя, що нападники, маючи її, не вміють на якнайбільшу жертву. Бо в цій перлині слези ма-

Улас Самчук
САГА ПРО НЕВТОМУ КОЛИСКУ

Азію звичайно вважають за колыску людства. Хвиля за хвилею, в різні часи і з різних причин вона виливалася в простір планети все нові й нові повені рас, народів, орд. Хозари, болгар, готи, гунни, вандалі і безліч інших прийшли з Азії і створили сучасну мозаїку Європи. І останній таким впливом був Чингіз Хан, який відбився і розбився на мурех Європи і на довгі віки замкнувся у містичному царстві своїх китайських мурів і своїх тибетських монастирів.

Тисячолітня Азія лишається у союмою царстві тиней, її границя Оттаманська імперія ще деякий час перетравлює спадщину Візантії, аж поки й вона, вже на наших очах, зникне до незначної, півзубої периферії двох континентів.

Азія перестала існувати, її немає, для неї заросли дороги, її відкривають раз Марко Поло, раз капітан Перрі, але засадничо вона лише жертва великих експансій Європи — Англії, Франції і Росії.

Азія перестала діяти, як сила політична, але вона не занедбала свого основного завдання — колыски людей світу. В тіні Гімалаїв, на глиняних берегах Янг-Тсе-Кінгу, Меконгу, Гангу, на островах Сходу Сонця, під гарячим сонцем розлогого побережжя Індійського океану не помітно, але нестримно, з чистою мікробіологічною вітальністю, діяла найщиріша колыска земної кулі. І сьогодні вже немає статистика, який би точно визначив цифру населення Китаю чи Індії, а з загальному це числа астрономічні. Кажуть, що населення Китаю кожнорічно збільшується на 25 000 000, що до 1970-го року він матиме мільярд. А коли додати до цього Індію з рештою різних Індонезій — це вже вище не політика, не географія, не населення, а пошесть... А вулькан гарячої лави, який ледве втримується, щоб не виривався назовні і не розлитися по всій планеті.

Нові орди готів, гунів і вандалів шукають виходу у просторі, і на цей раз питання, як їм перейти в наступ засобами минулих тисячоліть. Філософія Будди, Конфуція, Ганді не дуже сприяла фізичній і матеріальній вільності, переважанню духом, вони забули про тіло і коли для їх духа досить поживи сонця і повітря, то для тіла стає мейше й менше зерня рику, і інколи постає рабство, що його не ставлять за гали.

Чи може Азія для азіатів — гасло, що виростає на наших очах. Великопанська Британія і салюновна Франція арозуміли цей ключ задалегідь і лишили Азію азіатам. І не йшло, що має мас та стасіє. Ніякий Перл Гарбор, ніякий Мао Тсе-тунг, ніякий Неру й більше не зворушув. Хай чим турбуються більш зацікавлені голови суєди, два юніони — юніон советських республік і юніон стейтв Америки. З півночі і з півдня, з безмежних порожніх просторів Сибіру і безмежних морів та океанів Падифіку.

І на перший погляд видається, що славетна колыска народів добре замкнута й за-

кої цілком є служниця народів. Але сьогодні твій народ, знову ограбований, карастає в яволі, загубивши свою Волю. Здобути її може тільки велика любов, — любов, готова нацирати; щоб слабі і непевні свої іх смі міцнішали і ставали в лави для боротьби за Волю!

— До боротьби, так, але не тій боротьбі, що з'їдає сили, навіть життя, а боротьбі культурній!

Та ж сама свята любов величї тобі знати рідну мову і пісню. Вона чинить тебе черстою бадьористі і гордість із знання народної історії. Ця любов каже нашим науковим силам проповідувати українську науку й культуру із всебітних наукових катедр. Вона допоможе українцям поставити величїй пам'ятник у Вашингтоні нашому генієві, Тарасові Шевченкові, борцю за долю і волю всіх покорижених і поневоленних народів!

Ставай і ти в лави культурної боротьби!

Вір, якщо всі струмки цієї всеяродної любови зліються в одне русло, тоді прийдє час, що вона заллє ворога і допоможе з дна національної

Лесь Храплива
"ПО ДОРОЗІ В НАЗНУ"

Це наголовко колись дуже відомої в нас драматичної поеми О. Олеся. Казкою називали — говорили про дорослих людей — змагання понад обрїй дїйсності, до вищих понад щоденні ідеали, у сфері полєтів духа.

Якщо не жити без такої казки дорослій людині, то як же прожити без казки дитині? І справді, єкарбінці усної творчості всіх народів повні казок. А що казки мали за своєю первинним призначенням куди глибоше завдання, як тільки розважати дітей, про це говорить невдвохно народне прислів'я: "Для дітей казка — забавка, а для мудрого — загадка".

Перед такою загадкою стоять всі сучасні педагогі. Чи допустити казку до дитини, як виховний засіб, чи відмежувати від неї дитину, яка повинна приготуватися до того, щоб найбурхливіше застосувати себе до вимог реальної життя? Рационалістично-виховники минулих століть не дозволяли навіть звірям у казках говорити, щоб дитина, була, не повірила в такі нєіснєтїніці, що звірі можуть говорити!

Тим часом казка процвітала в кожній дитячій кімнаті, звірі говорили, одчайдухи творили неможливі чари, а діти раділи ними і росли на пормальних людях. А їхніми улюбленими письменниками були завжди ті, що не зважаючи на прийняті виховні норми, писали такі в дусі казок.

Большевики вивчили були велику війну казці в перших роках свого панування. Виповіли і — прогнали. Діти ніяк не хотіли співчувати "показовим процесам казкових постаей" (такий процес описує Ігор Гудзенко в книжці "Упадок титана"). А мала учениця московської школи Октябрина Догляй, що її письменник Максим Горький обіцяв купити книжку, яку сама собі забрала, вибрала в книгарні пожежників і заперожений том казок, відкидаючи скірти книжков про Леніна та комсомол.

Так сьогодні навіть і большевики наперевурили до казок для дітей, хоч і часто виявляють їх для вживання невідомим дітям своєї ідеології.

У вільному світі казка даєбуває собі щораз ширше призначення. Американці самі відвертаються полові від "Огляди заводу використання відпадків", бо такі реалістичні книжки вважали довгі роки за найбільш виховні, і кличуть казку — для нормально-го розвитку своїх дітей.

Словом — казка перемагає. І треба щиро вітати ініціативу пань із 64-го Відділу Союзу України Америки в Нью Йорку, які, шукаючи форм доцільної й корисної діяльності, спинились саме на влаштуванні "годин казки" в неділю 31-го січня цього року була далеко не першою. Пожежники відбудували вже кілька разів минулого року, з участю молодших і старших виконавців, з показом фільмів "години" здобули собі вже численну й майже постійну публіку: малих слухачів в супроводі мам, батька, а то й о-

картав мене. Взв'язши на руки, підніс високо над цє буйне море, що мало зродити хліб для родини та пащу для худоби, і сказав: — Поглянь но, винуку! Чи бачиш, яку ти стежку витолочив у житті? Воно, притоптане, вже не встане, воно загине! Ти зробив велику шкodu. Цвіт, що ти його набирив, правда, гарний, але не корисний. Він приваблює. Але, щоб його дістати, треба багато шкodu завдати тому, що с й гарне й корисне для життя!

Пустивши з своїх рук, повія мене дідусь додому... Тепер у далекому світі, далеко від рідного села, згадує про цей припадок. Але ця загадка зв'язана тепер з іншими, хоч також шкідливими, як було зривання приманливих квітів. Сьогодні хочу звернути увагу на інші приманливі, але шкідливі квіти... Я певний, що не один з вас робив те саме.

Одного разу приловив мене дідусь. Глянув на мене своїми споголобленими очима і грізним голосом прикрикнув: — Петре, ходи сюди! Я налякався, вийшов з житнього моря і заплакав. Дідусь не

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ДО ПОКАЗУ МОДИ

Зразок того, як можна добре діло сплюгавити, образити тих, хто хоче когось допомогти, виявляти своє незнання справ, показала п-і Софія Наумович у листі, відісланим в "Свободу" із 26-го січня ц. р. про показ моди.

Справа невелика, а п-і С. Наумович, як з гармат по робочих, стріляє неадекватними аргументами — згадує штучний голод в Україні, засліяння селянства на північ, мільйони ув'язнених і ніби кричить: "Нехай їдять! З пав'я не пахнуть кров'ю найкращі українські люди! Чи російські солдати?". Вона забуває, що за сланиці війни не можна половувати, а мучитися на порубі ліса, в копальнях вугілля, золота і т. д.

Ніколи не треба забувати кривд та низьку, які постійно стосує Москва супроти України як своєї колонії, але не можливо також житиї людийнї життї без відпоруження.

Одним з моментів відпоруження є показ моди.

Я живу в маленькому містечку, але й тут параді та шкільні комітети слухають і інших народів улаштовують покази мод. Є у нас і американська організація жінок-професіоналісток, яка кожного сезону влаштовує такі покази. І жадна з них, як і Секція Дружин Лікарів, не має на меті реалізувати якісьш Дюрїя, Лявеніє і навіть своїх Заповідей.

В книжці "П'ятий лікарський науковий з'їзд" в розділі Секції Дружин єказано, що одна з цілей покнзїа моди — показати ширшому колу громадянства, що українські стилісти творять креації не гірші, як чужі, та й українські моделі не крутаються перед чужими.

Головна ціль Секції Дружин Лікарів — "помагати матеріально незможним вдовам і сиротам по лікарях, здебільш позі межами Америки, бо там вони живуть в дуже невідрачних умовах. На це збирають фонди різними способами".

Виконала своє завдання Секція несповна, бо за п'ять років допомогла приватним особам на суму \$200 та установам пожертвувала \$400. Останній показ дав \$225, які зразу ж були розділені на потребу ючим.

Які підстави були у п-і С. Наумович казати, що японсько-культурні дружини лікарів не читають книжок чи не виконують пропaгaнду СФУЖО акцією творення гуртів книголюбів? І чому, щоб читати та обговорювати книжки, треба виборювати рівні права і можливість вийти з кухні й фаталашок? (Між іншим: що то є "фаталашки", "тандити", "кермес" та й т.)

Наводчи паризькі жіночі організації та себе за приклад, п-і С. Наумович пише, що саме на її думку було б пристійніше, і повчас нас, Я ж мущу сказати, що зовсім не пристійно було в ту "громадську" салату, яку вона подає, вмішувати українського героя, легендарного генерала, ім'я якого, з поваги до нього, я не смію тут і назвати.

Оскільки п-і С. Наумович бере на себе завдання повчати

українсько-американську організацію, то я особисто беру на себе сміливість дати пораду їй — використати свій паризький вплив, енергію і завзяття на переведення бойкоти експортних виробів советських деревних виробів та вугілля, на яких дійсно може бути кров.

Залишаюся з повагою до всіх, хто робить добро потребуючим.

Олена Кононенко.
Трофимович
Бунтой, Н. Дж.

ДО СТАТТЕЙ НА МОВНІ ТЕМИ

Дозвольте мені подякувати п. Степанові Рандику за його дописи в останніх числах "Свободи" ("Чистки в мові" та "Децю з нашої мовної прахтики", 6 - 17 лютого ц. р.). Присмио знати, що с у нас не-професійні мовознавці, а просто любителі рідної мови, що підходять до мовних проблем об'єктивно, із розумінням історії нашої мови та з відчуттям її духу. Можна тільки радити, що в час послєднього наступу Москви на наші культурні цінності, а зокрема на самобутність української мови, у вільному світі, на еміграції, зроджується рух спротиву, оборони рідної мови і її чистоти. Крім зацікавлення мовними справами, наявного у щоденній пресі, до-казом цієї "мовної контррефлексив" можна вважати недавнє постанови Товариства Плеканія Рідної Мови в Канаді із власним органом "Слово на Стожорі", а останню організування нашими професійними товариствами Термінологічного Центру в Америці.

Дай, Боже, щоб цей мовний протинаступ розгортався якнайлучче, і щоб мове відродження охопило якнайширші кола нашого громадянства, а зокрема нашу молодь.

Також редакції "Свободи" належить похвала за вмішування статей і дописів на мовні теми. На майбутнє дописувачам на ці теми треба додати, щоб, їжї, статті були, подібно, як згадані статті п. Риндика, спокійні, засновані на добрих джерелах і мовних авторитетах, щоб їх автори висловлювали свої погляди та завагаї, а не ставали мовними диктаторами та непомилними знавцями-того, що літературне, а що ні.

На кінець варто заважати, що неодиєнної вартості мовне джерело — чотири томи "Словаря української мови" Б. Грінченка (фотографічне перевидання) можна ще дістати у книгарнях. Вживаючи його, пам'ятаймо, одначе, що цей словник віддеркалось тільки стн української мови на початку нашого століття, і коли будь-якого слова там не знайдемо, це не доказ, що воно не-українське чи нелітературне.

Ровей, Н. Дж.

СВІТ ЯКИЙ

Світ який — мережино казкове! Світ який — ні краю, ні кінця! Зорі й трави, мрею світлкове, Магія коханого лиця.

Світе мій гучний, мильнокожий, Пристрасний, збурюєний, Ніжний і ласкавий, І жорстокий, Дай мені свій простір і неспокій, Сонцем душу жадібу — налий!

Дай мені у думку динаміту, Дай мені любови, дай добра, Гурчочи у долю мою, світе, Хвилями правдивого Дніпра.

Не шкодуй добра мені, Любий, Щастя не жаді моїм літам — Все одно ти скраби по краєщині Я тобі закохано віддам.

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО

винуку, що твоє серце гірше від серця твоїх приятелів; не думай, що твій нарід менш культурний! Панаїл і р а с у пісні твоєї бабусі, пізнай квіт твої душі твого народу, то й ти не будеш менш вартісний. Навпаки, пізнавши її осволюєшвисши ними, ти зможеш збагатити культуру краю, що в ньому живеш!

Посагаючи за квітами, не нищи хліба!

Ювілей-о. Володимира Довговича

Небагато наших священиків має за собою 60 літ життя і 57 літ душпастирської праці, а тому 55 літ в Америці, — як Ювіліат, о. сеньйор Володимир Довгович, теперішній парох у Трой, Н. Й. Відчині парохіяни створили Ювілейний Комітет, що підготував і перевів ювілейний бенкет у церковній залі в неділю, 13-го грудня 1964 р.

Коли Ювіліат увійшов на залу — зібрані привітали його вітаннями багатьох вісипівань, а також і молоді, а маленька Ірка Жеребинська вручила йому китицю рожи. В імені парохіян п. В. Воднар, тостмайстер, привітав о. Ювіліат і попросив до слова о. дек. д-ра В. Водносина, парох Водерліт, що підніс заступу о. Ювіліата та побажав йому ще довгі літа працювати для Божої слави. Він провів молитву.

З черги о. П. Теодорович, сотрудник з В. побажав о. Ювіліатові всього найкращого. Голова Відділу УККА у Т. п. М. Філь, подякував о. Ювіліатові за співпрацю, за моральну й матеріальну підтримку УККА. О. д-р В. Воло-

**ВИСТАВА ОБРАЗІВ
В ЛАСОВСЬКОГО
Б. ВАСИЛИЩІНА**
відкрита тільки
до НЕДІЛІ 28 ЛЮТОГО
1965 р. ВКЛЮЧНО.
Кожного дня від 9:30 до 8:30,
а в суботу і неділю
від 12-01 до 8:30 веч.

ЮВІЛЕЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ

„ЧЕРВОНОЇ КАЛІНИ“ в НЬЮ-АРКУ
Дня 27-го ЛЮТОГО 1965 р. о год. 8-й веч.
в залі MOOSE CLUB, 43 Washington Avenue
IRVINGTON, N.J. (Irvington Center)

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗАРЕВО“ в НЬЮ-ОРКУ
в рамках циклу Академічних Вечерів
на тему

„Сучасна Україна“
Доповідь
проф. В. Голубничого

„Головні розвоєві процеси на Україні
від 2-ої світової війни“
Доповідь відбудеться
в неділю, 28-го лютого 1965 року
о год. 7-й вечора
в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
при 2 East 79th Street в Нью-Йорку

ДВОРЧІНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ Лок. 103 АКВ. А
відбудуться в п'ятницю, 26 лютого ц. р. о год. 8-й веч. в
приміщенні 431 6-та вул. в Нью-Йорку.
Виконавчий Комітет просить всіх членів локально прибути
на ці збори. На тих зборах буде вибір управи
локально на чергові два роки.
Гр. Семенюк, секр.

Увага! Кемден, Н. Дж. і околиця! Увага!

В неділю, 28-го лютого 1965 року
о год. 2-й по полудні
в домашній українській католицькій церкві
св. МИХАІЛА
при 7-й Саві і Флоренс вул. в Кемдені
— відбудеться —

ОСНОВУЮЧІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТА ВИБІР УПРАВИ ПЕРШОГО ВІДДІЛУ УНО

в КЕМДЕНІ, Н. Дж.
В тих зборах візьмуть участь
Голова Контрольного Комітету УНСовоу
д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН
та обласний організатор УНС
СТЕПАН ГАВРИШ

Просьба всіх вже віписаних членів, прибути на ці
збори. Рівнож запрошуються всіх громадян міста Кемдену
і околиці, українського походження, взяти участь в тих
зборах та вислухати цінних доповідей представників УН-
Союзу.
Після зборів відбудеться СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА.
ЗА ІНІЦІАТИВНИЙ КОМІТЕТ:
мгр Іван ВОДРЕВИЧ — Іван СТРОЧАН
Імж. Микола РОМАХ

Увага ПАСЕЙК!
КЛАСИКА, НАРОДНІ І ХАРАКТЕРНІ ТАНЦІ для ДІТЕЙ І МОЛОДІ

БАЛЕТНА ШКОЛА РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ В ПАСЕЙКУ

Зголошення приймає п. В. БАКАЛЕЦЬ в суботу 12-ї по пол., в неділю 3-6 по пол.
в Українській Центральній або телефонічно в Нью-Йорку 212 OR 7-7187.

АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ



Андрій Добрянський

В руках програмка концер-
ту в Лінкольн Сентер у Нью-
Йорк Стейт Театрі з 13-го
вересня 1964. Оркестра Му-
зичного Театру Лінкольн
Сентер, диригент Франц
Аллерс. Поміж іменами співа-
ків з Метрополітен Опері як
Джой Клемента — сопрано,
Вільям Волкер — баритон і
між ін. читасмо: арію Гремін-
га з опери Чайковського „Св-
ген Онгін“ виконав „Андрій
Добрянський“ — бас баритон.
— Наш Андрій, що на
кожний заклик являється на
„українському даєтанні“ на
проби хору „Думка“ до На-
родного Дому, чи до церкви
св. Юра співати на шлюбних
своє товаришів з хору, чи
знайомих, так добре відомий
нашій громаді як соліст
„Думки“ у багатьох концер-
тах у Нью-Йорку, Клівленді,
Шикаго, Вашингтоні, в опері
„Вільма“, в концерті СУХА в
пошану М. Лисенка і др.
І не може, уроджений у
Львові Андрій, син відомого
громадського діяча Агатона і
Дори з Винницької — скри-
пачки в оркестрі Львівської
Опері — бути іншим, бо вже
змалку причарували його ви-

литви. Як парох в Елмайрі
Гайте побудував велику церк-
ву з приміщенням для школи.
Продовж 55 літ праці в Аме-
риці завжди підтримував
зв'язки з рідним краєм, ви-
ступав в його обороні, підтри-
мував морально й матеріаль-
но, а по II-й світовій війні
організував в Елмайрі Укр.
Кат. Пост Ветеранів ч. 1178,
що допомагає нашим скиталь-
цям, був їхнім правним пора-
дником і опікуном. Скрізь де
працював здобув собі щирі
любів своїх парохіян за своє
батьківське серце, ревну опі-
ку та всебічну поміч. Вкінці
о. Н. Вояковський подарував
о. Ювіліатові ікону Матері Бо-
жої.

Після того о. Ювіліат по-
будував усім за несподіванку.
57 літ працює для слави Бо-
жої, для добра Укр. Кат. Цер-
кви та народу, і що працює
вважає своїм обов'язком. Най-
більше уваги звертає і звертає
на молоді і дітвори, щоб ду-
хом і серцем були українця-
ми, щоб почувалися до укра-
їнського роду. Закликав до
збільшення жертвості на
укр. церковні й національні
целі. Народився у свято Не-
порочного Зачаття Пречистої
Діви Марії, був висвячений
на Свято Покрови, ціле своє
життя працював під Покровом
Пречистої, і їй завжди все,
що зробив у душпастирській
праці.

Відбулося традиційне кра-
йня й ділення між учасників
„ювілейного“ торта. Парохі-
яльний хор відспівав багато
разів „Між нами“, „О, хто, хто
Миколая любить“ і ін. релі-
гійні пісні. Парохіяни з діть-
ми заповнили цілу церковну
залу. Всі раділи, що могли
відзначити ювілей такого за-
служеного й загальнолюбле-
ного отця духовного, що за
3 роки своєї ревної душпа-
стирської праці в Трой об'єд-
нав усіх парохіян, затер усі
різниці між давніми і новими
емігрантами, організував па-
рху, школу, співпрацював ак-
тивно з Відділом УККА, опі-
кувався Пластом, шкільною
дітворою, релігійними органі-
заціями, переводив ревно всі
збори, брав участь у всіх на-
ших імпрезах, не зважаючи
на свої літа. Іздив з прощого
до Слоубургу, на посвячен-
ня Семінарії у Стемфорд.
Завжди був солідним платни-
ком Націонал. Фонду УККА.
Кожної неділі заохочує до чи-
тання „Шляху“, звертаючи у-
вагу та обговорюючи най-
більш замітні статті. Тому па-
рохіяни Трой справді цілим
серцем відзначили ювілей
свого отця пароху, бажаючи
йому ще багатьох літ працюва-
ти у Христовому Винограді.

Р. К.

ЗАКЛИК В СПРАВІ ВИДАННЯ НАУКОВИХ ПРАЦЬ ПРОФ. ОЛ. ОГЛОБЛИНА

Нью-Йорк. — Створена при
Історично-філологічно-філо-
софічному Відділі УВАН у
ЗДА Комісія для організації
фонду на видання неопублі-
кованих праць проф. д-ра
Олександра Оглоблина про-
голосила заклик такого змісту:

Дня 7 грудня 1964 року
сповнилося 65 літ з дня на-
родження Олександра Петро-
вича Оглоблина; водночас ми-
нуло 45 років його наукової
діяльності.

Науковий доробок Ювіліата,
одного з найвидатніших су-
часних українських істориків,
становить 253 друковані пра-
ці. 65 наукових праць у руко-
писі, готових до друку, чека-
ють на можливість публікації.

Трудно прижити до дум-
ки, щоб цей надбукований
науковий доробок проф. Ог-
лоблина лежав нерухомих
мертвих капіталом, особливо
тепер, коли історична наука
в Україні, з часу її розгону в
30-их роках, зведена майже
ні до нуля, а на еміграції обме-
женість джерельного матері-
ялу утруднює створення нових
наукових праць з історії Ук-
раїни.

З багатьох надрукованих
праць проф. Оглоблина треба
було б в першу чергу видати
бойшість таких його моно-
графій, які істотно збагачу-
ють наше знання минулого
України:

1. Українська історіографія
ХХ століття.
 2. Люди Нової України
(збірка історично-біографіч-
них нарисів).
 3. Україна в часи гетьманів
Івана Скоропадського і Пала
Полуботка.
 4. Студії над „Історією Ру-
сів“.
 5. Українська кріпацька
фабрика ХІІІ-ХІХ ст.
 6. Історія металургії Пра-
вобережної України ХІІ-ХІХ
століть.
- Ми переконані, що наше
громадянство найбільше ви-
знало б праці і заслуги на-

Свято Крут в Шикаго

7 лютого, 1965 р. відбудеться
Свято Крут організоване мо-
лодечним організаційним мі-
шта Шикаго. Кожна молодеча ор-
ганізація мала певну функ-
цію і совісно виконала своє
завдання. Зокрема ефективно
прикрасили сцену Р. Заводчик
(мол.) — Пласт. Старше гро-
мадянство та члени Пласту,
МУН-у, ОДУМ-у, ТУСК, „Об-
нови“, СУМА ім. Крут, СУМА
ім. Павлушкова, ТУСМ, і Студ-
ентської Громади — прийшли
віддати свій поклон героям
Крут.

Свято започаткувалося спі-
вом українського національ-
ного гімну. Пластун Іван
Гула пригадав студентам, що
Крути з взором та прикладом
для української молоді. Сго-
дні ми не можемо боритися
фінансово проти свого ворога,
але ми мусимо присв'ячувати

рополітен Музею оф Арт в
Нью-Йорку.

3-го лютого 1965 року спі-
вати знову у Філадельфії в
опері Р. Штрауса „Сальоме“,
де головну роль має співати
Бріджід Нільсон.

Тішимося, що Андрій До-
брянський — сам, без ближчої
рідні, зданий виключно на
власні сили, без жадної помо-
чі, не потону в мистецькій
мілізні, а спливав наверх.

Великий, дзвінкий, але те-
пліший голос, вроджена музи-
кальність, гарна сценична по-
ява впері із завзятістю працює
та витривалістю дають нашо-
му Андрієві можливість осяг-
нути намічену мету.

Віriamo, що швидко ім'я
„Андрій Добрянський“ по-
явиться на афішах Метропо-
літен Опері, поміж найкра-
шими співаками світу. Щастя,
Боже!

Л. Л.

В Клівленді засновано секцію викладачів історії американських середніх шкіл

Клівленд — 10 лютого тут
приміщенні Інституту Схід-
но-Європейських Наук при
Джан Керол Юніверситі від-
булася організаційна сходина
Секції викладачів історії при
НТШ. Голова міснцевого від-
ділу НТШ, проф. д-р М. Пал-
підкреслює важливість створення
Секції викладачів Історії
Американських Середніх
Шкіл при Науковим Товари-
стві ім. Шевченка. Він загадав,
що побажанням с, щоб такі
самі Секції були створені в
інших стейтах Америки. Від-
повідно на це Секція. Запро-
поновано на 1965 р. дві інфор-
маційні зустрічі з нашим гро-
мадянством. Перша така зу-
стріч відбудеться при кінці
квітня в формі панелі і буде
мати за тему „Українська про-
блема в середньошкільних
підручниках історії“. Друга
панель забороняє „важливість
історичних студій та їх
можливості в Америці“.

Рішено написати листи до
авторів і видавців всіх се-
редньошкільних підручників
історії, які негативно інтер-
претують або ігнорують ук-
раїнську проблему в своїх
публікаціях. До цих листів
буде долучена бібліографія,
яку виготовлять члени Секції.

Масно навізати контакти з
всіма викладачами історії ук-
раїнського походження в Аме-
риці.

Зголошуватись на адресу:
Джан Керол Юніверситі (Не-
аерет Академі), Юрій Куль-
ницький, В. С. — Кент Стейт
44109.

В організації сходинах
взяли участь і підписали
членські заяви слідуочі про-
фесори американських серед-
ніх шкіл: Дарія Голубець, М.
А. — Джан Керол Юніверситі
(Велл Фордж Гай Скул);
Мотря Грушквич, В. А. —
Нотр Дем Коледж (Ст. Пітер
Гай Скул); Люба Стецка, В.
С. — Кент Стейт Юніверситі
(Емпаер Дж. Гай Скул);
Адріан Кармазин, М. А. —
Джан Керол Юніверситі (Не-
аерет Академі); Юрій Куль-
ницький, В. С. — Кент Стейт

Величезна Гетьманщина, Побратимам по зброї.
Принятим і Дружим подіємо сумну вістку,
що 23-го лютого 1965 р. в лікарні у Вашингтоні, Д. К.,
після тяжкої недуги упокоївся в Велі,
на 68-му році життя

бл. п. ІВАН ОЛІФЕР
нар. 30-го січня 1896 р. у Касці, Україна,
б. сотник Української Армії, учасник Визвольних
Змагань України.
ПОХОРОН в середу 24-го лютого 1965 р. на цвинтарі
Рок Крік у Вашингтоні, Д. К.
ДРУЖИНА І ПРИЯТЕЛІ

Даласмо сумною вісткою
з Рідним, Пришляти і Знайомим,
що дня 20 лютого 1965 року після довгої і важкої недуги,
прийнявши Найсвятіші Таїнні
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
ІВАН ОЛІФЕР
б. учасник боїв під Бродина, б. голова Братства Укр.
Дітей, б. секретар ОДНУ і член УНСовоу. Відх. 587

бл. п. ВАСИЛЬ ЛАБА
родом зі селі Година, Мостиського повіту,
проживши 50 років.
Похоронні обряди відбудуться: — ПАНАХИДИ в попе-
дній вівторок о год. 7:30 веч. — ПОХОРОН в середу, 24-го
лютого 1965 р. о год. 8:30 рано з похоронного заведення
Павла Гарріса, 854 Клиффорд Але. до укр.-гр.-меч. церкви
Богоявлення при Картер вул., в відтак на місцевий цвинтар.
Безмірний горе прибути:
СТЕФАНІЯ — дружина
ТЕТЯНА ЮРІЙ — діти
д-р ТОМА ЛАБА з Родиною — брат
БОГДАНА І БОГДАНА ЛЕВЕНЧИ з Родиною
шпани
МАМА, БРАТ І СЕСТРА шв. Рідних Земляк

Даласмо сумною вісткою з Рідним і Знайомим,
що в понеділок, 22-го лютого, 1965 р. в Порт Джеріс, Н. Й.
упокоївся в Велі наш Найдорожчий
ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п. ДАНИЛО ПОНТИНСЬКИЙ
нар. 19-го листопада 1878 р. в Кракові, проживши 86 років,
дешеного завізнодорожника Lackawanna Railroad, член пер-
шого Презид. Див. Марії в Порт Джеріс, член 198 Відділу
УНСовоу та член Б-на Сатингтон Railroad.
ПАНАХИДА буде відправлена в четвер 25-го лютого
о год. 8-й веч. в пох. завізнення McAndrew Баста — 48
Sussex St., Port Jervis, N. Y. ПОХОРОН в п'ятницю, 26-го
лютого 1965 р. о год. 10-й ранку з першої Преса, Див. Марії.
В глибокому смутку:
сина — ІВАН, Порт Джеріс
МИХАІЛО, Балтимор
АНДРІЙ, Лейксайд
доньки — ДЖОСЕФ МОРРІС
ДЖЕБЕРТ ДЖЕНКІНС
11 внуки і 8 правнуки

Даласмо сумною вісткою з Рідним і Знайомим,
що в понеділок, 22-го лютого, 1965 р. в Порт Джеріс, Н. Й.
упокоївся в Велі наш Найдорожчий
ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п. ДАНИЛО ПОНТИНСЬКИЙ
нар. 19-го листопада 1878 р. в Кракові, проживши 86 років,
дешеного завізнодорожника Lackawanna Railroad, член пер-
шого Презид. Див. Марії в Порт Джеріс, член 198 Відділу
УНСовоу та член Б-на Сатингтон Railroad.
ПАНАХИДА буде відправлена в четвер 25-го лютого
о год. 8-й веч. в пох. завізнення McAndrew Баста — 48
Sussex St., Port Jervis, N. Y. ПОХОРОН в п'ятницю, 26-го
лютого 1965 р. о год. 10-й ранку з першої Преса, Див. Марії.
В глибокому смутку:
сина — ІВАН, Порт Джеріс
МИХАІЛО, Балтимор
АНДРІЙ, Лейксайд
доньки — ДЖОСЕФ МОРРІС
ДЖЕБЕРТ ДЖЕНКІНС
11 внуки і 8 правнуки

Даласмо сумною вісткою з Рідним і Знайомим,
що в понеділок, 22-го лютого, 1965 р. в Порт Джеріс, Н. Й.
упокоївся в Велі наш Найдорожчий
ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п. ДАНИЛО ПОНТИНСЬКИЙ
нар. 19-го листопада 1878 р. в Кракові, проживши 86 років,
дешеного завізнодорожника Lackawanna Railroad, член пер-
шого Презид. Див. Марії в Порт Джеріс, член 198 Відділу
УНСовоу та член Б-на Сатингтон Railroad.
ПАНАХИДА буде відправлена в четвер 25-го лютого
о год. 8-й веч. в пох. завізнення McAndrew Баста — 48
Sussex St., Port Jervis, N. Y. ПОХОРОН в п'ятницю, 26-го
лютого 1965 р. о год. 10-й ранку з першої Преса, Див. Марії.
В глибокому смутку:
сина — ІВАН, Порт Джеріс
МИХАІЛО, Балтимор
АНДРІЙ, Лейксайд
доньки — ДЖОСЕФ МОРРІС
ДЖЕБЕРТ ДЖЕНКІНС
11 внуки і 8 правнуки

Даласмо сумною вісткою з Рідним і Знайомим,
що в понеділок, 22-го лютого, 1965 р. в Порт Джеріс, Н. Й.
упокоївся в Велі наш Найдорожчий
ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п. мгр РОМАН ГРИЦАН
Похорон відбудеться 23-го лютого 1965 р. на католицькій
цвинтарі у Вілмінгтоні, Конн.
Горе прибути:
ІВАНОВІ ІРЕНА — сестра з дому ГРИЦАН
ІВАНОВІ МИХАІЛО — швагер
Сестра ІОАННА — сестриня
в Польщі — Микола ЄЛИСАВЕТА
Сестра ЛІДА

Даласмо сумною вісткою
з Українського Громади і Дружия,
що в суботу 20-го лютого 1965 р.
немайдіно помер на 58-му році життя

бл. п. мгр РОМАН ГРИЦАН
Похорон відбудеться 23-го лютого 1965 р. на католицькій
цвинтарі у Вілмінгтоні, Конн.
Горе прибути:
ІВАНОВІ ІРЕНА — сестра з дому ГРИЦАН
ІВАНОВІ МИХАІЛО — швагер
Сестра ІОАННА — сестриня
в Польщі — Микола ЄЛИСАВЕТА
Сестра ЛІДА

Олександр ГРИЩЕНКО

МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ

Від Редакції: Надрукована в числі "Свободи" з 24 лютого ц. р. третя частина спогадів Олександра Грищенка, була поміщена через технічний недоліжок без початку спогаду про мистецтво Матильду Амос. Тому тут ця частина буде повторена знову в належному порядку після правильного надрукування пропущених розділів спогадів у сьогоднішньому й завтрашньому числах "Свободи".

(3)

Я розказував йому, що в Греції я побував скрізь, де міг, працював, ходив пішки по білих дорогах у Дельфах, по божественних високих горах, був в Олімпії, в Епідаурі, в Мікеах, у Коринті; їздив у Пелопонез, бачив Спарту, два місяці прожив, працюючи із запалом, у Містрі. Розказав мою пригоду з черниці, в догляді яких були всі церкви в замкненому останньому притулку візантійської культури.

— Мистра, яку ви добре знаєте, — кажу Вітморові, — то справжнє гніздо на терасах стрімчастих гір. Скелі, сріблясті олівкові гайки, запашні куці — і поміж ними подивні великі палати, замки, будинки з червоного граніту і цегли. Якійсь хлопчик кинув в прірву каменюку, і летить вона, наче куля, із страшним гуркотом. Така каменюка кілька разів мало не вбила мене.

— Ох, бандити, — гнівався Вітмор і ляскав чи плескав долонями.

— У першій церкві на долинній терасі, — розповідаю далі, — фрески великої краси, з кінця 15 віку; в них так і квітне слава традиції ренесансу Палеологів у Царгороді, що створив там знамениті мозаїки Кахріє Джазі. Шоранку ходив я на часок у ту церкву, працював, на самоті насолоджувався, робив копії з фресок. Лазив по драбині, розглядаючи на високих підлогах фреску за фрескою. Аж одного ранку чути винуватий крик: "вазіте, вазіте!", наче чорні галки, кричали черниці, дорікали, погрожували. Я відразу догадався, що я тут не перший робив таке "чудо". Як знаєте, — кажу Вітморові, — частина фресок зникла під сірою плівкою якогось грибка. Отож, вистачило повісти вогтю глибоко по сірій стіні, і образ, наче живий, воскресав. Та за хвилину вода випаровувалася, і міраж палаючих фарб і неперевершеного стилю мистецтва знову зникав.

— Найкраще збереглися, — розповідаю далі, — фрески у візантійській частині. Від одного краю до другого вузькою проходом у формі підкови проходила процесія янголів у білих сутанях, із золотими чашами на головах, квіткими білими квадратними серпанками. Це був справжній модерний шедевр візантійського мистецтва, повний напруженого ритму і кольору. Саме перед моїм приїздом до Містри працював там славетний французький візантолог Габріель Мілле з дружиною й помічниками — ціла офіційна експедиція. Жили вони в Містрі чотири місяці, описуючи всі церкви, архітектуру, фрески.

— Чути я про цю експедицію Мілле, — говорив Вітмор, — але не знав про історію з монашками. А чи знаєте ви мистецтвенний альбом "Мистра", — питає мене Вітмор?

— Аякже, — кажу, — це давня праця, ще студентом вивчав я це видання. Яка шкода, що текст до цього альбому, уявіть, праця довгих років! — ніколи за браком коштів не був опублікований.

Ми говорили про Грецію, про подорожі по Греції, готелі, про греків і їх поведінку. Я розказав, як мене греки кликали "лордосом", коли я ходив дорогами, збиваючи жовтими англійськими військовими черевачками ітку білу піску. Розповів свою історію з рибкою-султанкою: повів мене якийсь драгоман з російського посольства в Атені, сам з Одеси, до свого приятеля, продавця сандалів. Купив я їх добру пару за "дешеву" ціну, подякував драгоманові і сам, залишивши на прилавку свій сачок з султанкою (це "руже" по-французькому) вийшов на хвилину за двері крамниці купив свіжої цибулі. Вертаюся, а в могом сачку мокра дівка. Дивлюся, на полиці за прилавком жевріє мот сукатка! Подивився я на свій сачок, на ледь приховану рибку і на капелюх продавця в білій шикарній сорочці, здавив серце і вийшов з крамниці. Що ж було казати на такий скандал!

— Греки ласі на свіжу рибку, — сказав професор.

— Та це й на султанку, — додав я.

Насміявся я, розказав професору, аж він спитав мене, де мої гваші. Як зазвичай, розказав я на підлозі майстерні низку добрих фінляндських картонок: сміренські верблуди з вигнутими шиями і сумними карими очима на головах як у дятлів; турецькі каварні, носії, стамбульські ночі...

*) Після здобуття Царгороду турками в 1453 р., візантійці заснували в Пелопонезі, на півдні Греції, свою нову столицю — Містру.

В-ВО „КРИНИЦЯ” І ЙОГО МИСТЦІ

Кожна виставка образів для малювача, що їх виставляв, є подією і святом. І з цим святом Видавництво українських листівок „Криниця” вітало пані Надію Сомко. Це є також і її маленький ювілей. П'ять літ існування Видавництва „Криниця” і 5 літ співпраці з ним пані Н. Сомко.

В кожній серії „Криниця” було по два образи пані Надії. Досі десять репродукцій листівок. Ці листівки тисячами розлетілися тисячами серед нашого народу по Америці, Канаді, Європі і навіть залетіли до Рідного Краю.

Початок воюю похвальною згадкою про пані Надію Сомко не хочу образити всіх інших достойних співробітників „Криниця”. — Навпаки, кожний май своїх поважних і численних прихильників: Сергія Кіндзеряков-Пастухова цінить за „Зимовий похід” і за „Нестора „Літописця”.

Бориса Крюкова — за „Дідуся”, Івана Кучмака за „Перед бурєю” та за „На щастя”; Михайло Мороз своїм образом „Божя Мати, Покровителька Гуцульщини” приваблює собі багато прихильників, а видки Києва покійного Василя Кричевського — Це улюблені карти київської надії, як і київське. Треба ж згадати і покійних — наддніпрянців — І. Іжакевича і галицького мистця О. Скрутку. Іхні карти — „Мама йде” та „Тикий закуток” — загальноулюблені.

Карти розходяться серед людей різного віку, стану, освіти, звичок та поглядів, то й оцінки бувають різні, а то й цілком протилежні змісту. Так, наприклад, дехто каже: не малюйте наших волів та корів (картки відомого малювача С. Васильківського), бо це американсько-український молоді не подобається. Така Україна їм не ймонує. Він хоче мати „Кадиллака”, а не вола! Але інший пише: як любімо глинити на нашу стару, милу Україну, на її лани, степи та на наші затишні хатки!

Часто карти оцінюються також і з погляду своїх особливих почувань:

Один громадянин пише: я Віктор Приходоко

Свято Державності в Клівленді, Огайо

7 лютого Клівленд відсвяткував роковини проголошення самостійної Української Народної Республіки. Свято відкрив голова Українських Злучених Організацій Клівленду п. Тарас Шматала, який відчитав прокламації губернатора штату та мейєрши Клівленду та Парми. З вартісною святою промовою виступив член молодіжної генерації наших педагогів Адріан Кармазин, професор історії в Назарет Академії в Пармі. Школа українознавства дала двох із своїх найкращих декламаторів, Микосю Мудрак та Ігора Оліяра. Музичну частину свята обслужили хор „Дніпро”. Солісти, Надія Якимов, сопран та Олена Кондратенко, альтисти при аккомпаніменті проф. Ю. Яремківича, а хор при аккомпаніменті п. Марти Савчак закінчив програму патріотичними піснями. Англомовна преса Клівленду живо інтересувалась святкуваннями.

31-го січня відбулися Річні Загальні Збори „Української Централі” в Пасейку, Н. Дж. Річні Загальні Збори з приводу 5-літнього існування „Української Централі” в Пасейку. З того приводу прибула на Збори велика кількість громадян. Українська Централь в Пасейку стала багатомовною українською культурою, важко нині собі уявити життя української громади без „Укр. Централі”. Відкриваючи Збори, довголітній голова Іван Хомко привітав гостей панів — Рибку, та Гей, Ямника і запропонував вислати привіт Іх Еміненції Кардиналовіс Поєсифові Сліпому, що його присутність прийняла з одушевленням, відсипавши „много ліття”. Зредагований лист ред. Ямника про прийнято оплесками. Від присутніх зібрано \$153 і додали до \$300, вислали Іх Еміненції до Риму.

Председником Зборів вибрано п. Я. Петеша. До президиального стола запрошено представників місцевих Організацій. Секретар Управи п. Іван Бліха, він же голова 42 Відділу УНС, відчитав протокол. По звіті інших членів Управи, головним рекордовим секретарі Ст. Покори та Голо-

ви п. П. Хомка, присутні побачили, яку колосальну працю пророблено, скільки трудів положено при придбудівці домівок, в яких знайшли приміщення молоді організації. Як видно було із звітів, Укр. Централь мала в 1964 році \$70.615.21 прибутку, а \$65.217.20 розходів. В розходів придбували, довгий, моргедж. Голова Контрольної Комісії Юліан Котляр дав внесок на абсолютну угоду уступачій Управі. Прийнято її через аклямацію, і через аклямацію вибрано знову на голову п. І. Хомка, який з душею Укр. Централі, Заступником став п. Ярослав Петеш, секретарей п. І. Бліха, Членами: Мартин, В. Бакалєв, М. Брездєв, Чернявський, П. Лучка, І. Корчурка, В. Купецький, Маслаган, Барна, Олещук, Покора, Харин, Вацик, Іванків, Долотовський та Палюх. Голова п. Іван Хомко щиро дякував тим людям, які жертовно трудилися при придбудівці Української Централі.

По Зборах присутні пішли до ресторану „Укр. Централі”, де жіноцтво приготувало перекуску.

„За Державність” — цінна поява на книжковому ринку

Український Воєнно-Історичний Інститут обдарував нас новою працею „За Державність” т. Х. — збірником матеріалів до історії українського війська й його боротьби за волю українського народу, що ще появилися в Торонто під загальною редакцією ген. М. Садовського й мовою шп. П. Гавриша.

Видання Українського Воєнно-Історичного Інституту чи пак Українського Воєнно-Історичного Товариства, що були перервані внаслідок 2-ої світової війни, мають вже свою вироблену і заслужену вагу й вартість, а тому з особливим зацікавленням й увагою беремося до читання нового тому.

Статті й спогади, помічені в 10-му тому, мають окремі фрагменти героїської боротьби українського народу за свою волю у відродженні держави. Поміщено тут всього 19 статей і спогадів.

Сам перелік заголовків спогадів говорить нам про важливість заторкнених у них тем.

Далі йде спогад полк. В. Кедровського „В боротьбі за державність”, де автор малює початки зародження й організації українського війська, під духовним і фактичним провідом С. Петлюри, найпалкішого борця за українську самостійну державу.

Ген. О. Греків, у спогадах „Весна 1918 р. в Україні”, описує важкі часи, що їх переживала Україна на перехіді 1917-1918 рр. внаслідок хаосу й анархії, сніжних екомунізованих солдатських та агресії російських більшовиків.

„Від автономії до суверенності”, полк. Ю. Ківерчука, переповідає події від вибуху безперервної революції 1917 р., створення Української Центральної Ради, побороюваної Рос. Тимчасовим Правительством.

Сотник-інж. П. Дубрівний у спогаді „Сірохупаники” розповідає про життя українських воїнів у нім. полку.

У спогаді: „1920 рік”, ген. М. Крат малює події, які відбулися над Вислою в обороні Варшави перед більшовицькою лавиною та участі у цій обороні армії УНР, тодішнього союзника Польщі, опісля зрадженого нею.

Підпоручик І. Зварич у спогаді: „Київська інженерна юнацька школа” розповідає про цю школу та про відхід школи — без відповідного вишколу на фронт і трагічний кінець за драми в польських таборах інтернованих.

У спогаді „В Зимовому поході”, сотник В. Сім'яніч описує одне з українських походів у Першому зимовому поході та її сутички з більшовиками й денікінцями.

Полк. Гр. Маслівець у спогадах про „Гордісцький кінний полк” розповідає про участь цього полку у відбудові й обороні рідної державності.

Спогад майора С. Левченка „Переможний бій Окремої кінної дивізії під містечком Сивків 10 листопада 1920 року” стосується до часу змагу

з більшовиками тоді, коли польський союзник з Варшавського договору зрадив Україну, потайки домовившись з Москвою і поділившись з нею українськими землями.

Підполковник В. Задонний, у спогаді: „Московська наваля”, описує героїську оборону воїнів української армії, полпіл з селянськими відділами „Народного Фронту”, проти московсько-більшовицької навали під Тетієвом у червні 1920 р.

В „Летючий сотні” Українського Вільного Козацтва, підполковник А. Кушницький, розповідає про працю в цій сотні в Кременчуку від кінця грудня 1917 р.

У спогаді „Як ми воювали за Австрію, а як за Україну”, хорунжий С. Бігун описує важкі часи галицьких українців в часі першої світової війни, про його службу в австрійській армії, а потім в УГА та в з'єднаних арміях УГА-УНР.

Сотник І. Косець, у спогаді: „Фрагмент спогадів з часів збройної визвольної боротьби” розповідає про організування військовиків-українців у Петербурзі після безперервної революції 1917 р.

„Одна незаписана подія” — спогад козака М. Лисого — це цікавий опис організації „Вільного Козацтва” в Рівно-

мисі.

Підполковник І. Цапко, у спогаді „Кінний бій під Сидором” описує героїський бій українських частин в липні 1920 р. над Збручем і розгром більшовицьких частин.

„Кармелюківці” — це спогад майора О. Козловського про цю частину.

Сотник І. Криловський описує свою участь у визвольній війні від літа 1918 року, його служби в „Вільному Козацтві”, „Чорноморському Козацтві”, „Запорізькій Січ”, у постійній боротьбі з більшовиками і махінцями, про його коротку науку в Юнацькій школі.

У „Карпатській Січі” д-р Ст. Роскоха — сам оповідає про цю військову організацію, описує як створилася вона для боротьби з мадярськими й польськими терористами.

Суддя Віктор Завадський у спогаді „Генерал Володимир Сальський” малює видатну постать цього українського генерала.

При кінці — книжки поданий зміст перших 9 томів „За Державність”, які появилися до 1939 р. Це багатий зміст Х. тому „За Державність”, цієї цінної і, можна сказати, розкішної, 256-сторінкової книжки, великого формату, з додатковими 17 вкладеними листками з світлими видатними українськими військовими і державними діячами, та двома схематичними малюнками бойових позицій української та ворожих сторін. За цю книжку наша спільнота може бути тільки вдячна Українському Воєнно-Історичному Інституту в Торонто.

У українську спільноту зацікавлено свою підтримку, що розкупить книжку. Д-р І. М. Новосіцький

Збори Відділів Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 28-го ЛЮТОГО 1965 р.

НЮАРК. Н. Дж. Загальні збори Т-ва Орлик — 27 Відд. в год. 1-й по пол. в приміщенні школи св. Ів. Христителя при Сенфорд і Айн. — Управна.

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліф. Річні збори 237 Відд. о 3-й год. по пол. в домі Укр. Культури, Осередку, 4315 Мелроє Аве. Буде річний звіт і вибір нового уряду на 1965 р. Проститься членство прибути. — М. Новак, предс., І. Кривинський, кас. П. Сильчак, секр.

ОМАГА, Небраска. Річні збори Т-ва Згода — 345 Відд. в год. 4-й по пол. в громадській залі. На порядку денного: звіт Управи та вибір нового на 1965 рік. Проститься членство прибути. — П. Вашишин, предс., Д. Вілтик, секр., С. Ванас, кас.

ПРАЦЯ

•HELP WANTED FEMALE•

ДО СПІРТАВАННЯ БЮР

ПРАЦЯ вечорами, добра платня, постійна праця.

ACE OFFICE CLEANING CO. 307 — 5th Avenue near 31st Street NEW YORK, N. Y.

Голоситесь по 1-й по пол.

ПОТІРБИНО

ПРОДАВЧИЦЬ КОСМЕТИКИ

Розповсюдження косметики середньої Viviane Woodard's. Підготовка в ділянці косметики і набування професійних навичок продавчині. Високе комісове, повний день або на годину. Доволяти FL 3-8494 або писати

Box MF 521 5th Ave., N.Y.C.

ОПЕРАТОРКИ

Ручне виконання досвід про чоловічих одягах, добра платня, постійна праця. Питайте за Mr. Cavallere AMERICAN SPORTWEAR 2887 Atlantic Ave. Bldg. Atl.: TA 7-0602

PHOTO-LAB. SEEKS HELP.

Some Experience Helpful. Steady nice working conditions. Call all week.

1602 HILLSIDE AVENUE NEW HYDE PARK, L. I. 516 FL 2-7228

(20) ОПЕРАТОРКИ

з досвідом при шитті жіночих спідниць і жакетів (спортивної одяг). Секційна праця. Добра платня. Постійна праця. Юніа на фабрику. Голоситесь щільно

YORR SPORTSWEAR N. Y. C. 40-42 W. 17th St. 4th Floor CH 3-2468

Не ігноруйте цих болів

Запалення нерва в різних частинах тіла спричиняють того рода сильний докучливий біль, що мусить одержати полегшу, бо біль доводить Вас до неприємності. Це біль, що є в стіпах і мускулах рук, ramen, ший, плечей і ніг. Не зачекуйте цього!

Це дуже важке одержати навіть тимчасову полегшу і це можливо, стосуєтесь ліку заду. MARVO. Це з успіхом випробувана формула, вислід якої є настільки захоплюючий, що винахідники зборили все можливе, щоб вона була доступна для всіх хворих. Пропонуйтеся Вам на базі випробування. Якщо Ви викинете цей випрок з 3 Валлім повним ім'ям й адресою і вшлете, скоро одержите 2 єлони \$10 доларового залуку, за який платите поштарів тільки \$8.00 при доставі. Проситесь зунити цілий єлони і якщо Ви не будете вдоволені, поверніть незунити єлони для повного звороту. Проситесь тільки про одну річ — будьте чесні з нами. Шліть випрок з Вашим ім'ям й адресою до OREGON PRODUCTS, Box 762, Dept. X, Peelskill, N. Y. 10567

Історичне оповідання

У ГОСТЯХ ДОБРЕ, ДОМА ЛІПШЕ

Ціна — 85¢

„СВОБОДА” 81-83 Grand Street JERSEY CITY, N. J. 07305

TAKA Company
48 E. 7th St.
Tel.: GR 5-2550, New York City
АРХЕОЛОГІЯ УКРАЇНИ.
ПАСТЕРНАКА
(на вичерпаних) дол. 15.00

Piane

Українське Висхідне Бюро

Roman Parcel Service

141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — вислате — НАДАЛІ ПАККИ З ОДЯГОМ І ХАРЧЕВ. Різном асортиментом, холодної, теплого, машини, до прання і шиття і т. д.

Урадові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6-ї веч., в неділю від 10-3 по пол.

ALBERT MAIER, INC. PORK STORE

В найліпшій галузці впровадженні і ковбаси. ГУРТОВО І ДЕТАЛЬНО. 1927 Washington Avenue Bronx 67, N. Y. TEmont 8-5185

До винайму

До винайму в Ньюарку, Н. Дж. 4 КМН. МЕШКАННЯ в околиці Української Школи. По ближчі інформації тел.: ES 5-1066

Real Estate

ДОМ на ПРОДАЖ в АСТОРІ, Каліс

3 род. мур., порожній, 14 км., перемодельований, вел. город. 2 бл. від IRT & BMT Sta., 8th Ave. Sub. бліз. церкви св. Патрика і парох. школи, олів. отримання, відокремлений. Телефонувати цілий день RA 6-3333.

Astoria, L. I.

В тім самім блоці, що нова українська церква св. Хреста

2-РОД. ДІМ на ПРОДАЖ

2 нові кухні, машина до миття посуду, пральня і багато інших особливостей. Цілий дим "air conditioned" і 6 бл. до BMT Sta. 20 км. до Мангеттену. На саб-рої продаж, знижені ціна до \$33,000. Власник AS 8-8610.

* Забезпечення коштує так мало!

* Бран забезпечення коштує так багато!

* Забезпечіться в Українському Народному Союзі!

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc.

Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N. Y. (9) Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похороном в БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK, N. Y. (9) Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку ДАРОМ.

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

3 DAY FUR SALE THURSDAY • FRIDAY SATURDAY

MINK • MINK • MINK

Fantastic but true, and for a good reason. We have purchased minks worn by some of the best dressed women at a fraction of the original cost, and pass on these savings. Remember, mink lasts for years and years. Though these are used, we dare you to tell the difference between these and new.

In our 60 years in business we have sold thousands of these garments at unbelievably low prices. Come in, see for yourself. See our complete selection of new and like new coats, stoles and jackets at equally low prices.

MINK STOLE—ALL SHADES \$99
MINK COATS \$200
MINK JACKETS \$200
FULLY LETOUT MINK STOLE 10 & 12 SKIN—ALL SHADES \$225
MINK COLLARS from \$20

Coat & Black Dyed Persian Lamb Coats—Mink Trimmed \$150
Honey & Black Dyed Fox Shrugs \$25
Persian Lamb Coats & Jackets \$99
Lamb Mink & Sheared Raccoon Coats \$75
Assorted Fur Box \$20
Black & Motors Alaska Seal Coats from \$200
Mink Hats from \$20

FREE FUR HAT with each Coat & Jacket FREE

MANY UNCLAIMED STORAGE FUR GARMENTS SOLD AT A FRACTION OF ORIGINAL COST

ALL FURS LABELED TO SHOW COUNTRY OF ORIGIN OF IMPORTED FURS PLUS 10% FEDERAL TAX

modern THRIFT SHOP

OPEN 10 A.M. TO 9 P.M.—SATURDAY TO 6 P.M.

270 W. 47th St., N. Y. C.

8th Broadway & 8th Ave., near all Subway JU 2-3476

Вийшов друком новий літературний твір відомого автора

Микола ПОНЕДІЛКА

„ГОВОРІТЬ ЛИШЕ ПОЛЕ...”

(Збірка нарисів, новел і оповідань)

Літературний редактор: В. ДАВІДЕНКО.
Суперобкладинка й ілюстрації: ГАЛИНИ МАЗЕПИ.
Сторін — 320.

ЦІНА КНИЖКИ: брошурована \$4.00
тверда полот. оправа \$5.00

Замовляти можна:

СВОБОДА

83 Grand Street — Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 5391. Мавпа атакує!

ТАРЗАН РЕLEASED THE APE AND QUICKLY SCRAMLED AWAY—

ALLOWING THE BOLD LITTLE WARRIOR TO LEAP OUT AND CHALLENGE THE BRUTE